

Kyklops

Episode

[1] [Σιληνός]: ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίουσ ἔχω πόνους
[2] νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τούμῳ εὐσθένεια δέμας·
[3] πρῶτον μὲν, ἥνικ' ἐμμανὴς Ἥρας ὑπο
[4] Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὥχου τροφούς·
[5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὺς
[6] ἐνδέξιος σῶ ποδὶ παρασπιστῆς γεγώς
[7] Ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσσην θενῶν δορὶ
[8] ἔκτεινα— φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἴδων ὄναρ λέγω;
[9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκυλ' ἔδειξα βακχίῳ.
[9i] μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
[10] καὶ νῦν ἐκείνων μέizon' ἔξαντλῶ πόνον.

[100] Der Kommentartext wird erstellt, indem (Zeilennummer + "Kommentarsuffix" k) verwendet wird, und der gewünschte Text an genau die Stelle im translinear.txt gesetzt wird, an der der Kommentar später auch erscheinen soll.

[11] ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
[12] ληστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὁδηθείης μακράν,
[13] ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
[14] σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
[15] αὐτὸς λαβὼν ἡϋθύνον ἀμφῆρες δόρυ,
[16] παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἡμενοι γλαυκὴν ἄλα
[17] ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
[18] ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
[19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
[20] ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
[21] ἵν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
[22] ὕκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
[23] τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
[24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὧ λατρεύομεν
[25] Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
[26] ποιμένας Κύκλωπος ἀνοσίῳ ποιμαίνομεν.
[27] παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
[28] νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες,
[29] ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
[30] μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
[31] Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίῳ διάκονος.
[32] καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει
[33] σαίρειν σιδηρᾷ τῇδ' ἐμ' ἀρπάγῃ δόμους,
[34] ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν
[35] καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' ἐσδεχόμεθα.
[36] ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
[37] ποιμένας. τί ταῦτα; μῶν κρότος σικινίδων
[38] ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίῳ
[39] κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
[40] προσῆτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]: παῖ γενναίων μὲν πατέρων
[42] γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
[43] πᾶ δὴ μοι νίσση σκοπέλους;
[44] οὐ τᾷδ' ὑπήνεμος αὔρα
[45] καὶ ποιηρὰ βοτάνῃ;
[46] δινᾷέν θ' ὕδωρ ποταμῶν
[47] ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν
[48] τρων; οὐ σοὶ βλαχαὶ τεκέων;

Mesode

[49] [Χορός]: —ψύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῇ
[50] κλιτὺν δροσεράν;
[51] ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου
[52] —ὑπαγ' ὦ ὑπαγ' ὦ κεράστα—
[53] μηλοβότα στασιωρὸν
[54] Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

[55] [Χορός]: σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·
[56] δέξαι θηλαῖσι σπορὰς
[57] ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
[58] ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
[59] βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
[60] εἰς αὐλὰν πότ' ἀμφιβαλεῖς
[61] ποιηροὺς λείπουσα νομοῦς
[62] Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;
[62a] —νύττ'· οὐ τᾷδ' οὐ; οὐ τᾷδε νεμῇ
[62b] κλιτὺν δροσεράν;
[62c] ὦή, ῥίψω πέτρον
τάχα σου
[62d]

[62e]

[62f]

Epode

[63] [Χορός]: οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ
[64] Βάκχαι τε θυρσοφόροι,
[65] οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
[66] κρήναις παρ' ὕδροχύτοις,
[67] οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·
[68] οὐδ' ἐν Νύσσῃ μετὰ Νυμφᾶν

[69] ἱακχον ἱακχον ὦδαν
[70] μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
[71] ἄν θηρεύων πετόμαν
[72] Βάκχαις σὺν λευκόποσιν
[73] ὦ φίλος·
[74] ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς;
[75] ποῖ ξανθὰν χαίταν σείεις;
[76] ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος
[77] θητεύω Κύκλωπι
[78] τῷ μονοδέρκτᾳ δοῦλος ἀλαίνων
[80] σὺν τᾷδε τράγου χλαίνα μελέα
[81] σᾶς χωρὶς φιλίας.

Episode

[82] [Σιληνός]: σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῇ
[83] ποίμνας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.
[84] [Χορός]: χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;
[85] [Σιληνός]: ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς Ἑλλάδος σκάφος
[86] κώπης τ' ἀνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
[87] στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι
[88] τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,
[89] κρωσσούς θ' ὕδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
[90] τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
[91] Πολύφημον οἶός ἐστιν, ἄξενον στέγην
[92] τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
[93] τὴν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
[94] ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἴν' ἐκφυθώμεθα
[95] πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.
[96] [Ὀδυσσεύς]: ξένοι, φράσαιτ' ἂν νᾶμα ποτάμιον πόθεν
[97] δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει
[98] βορὰν ὁδησαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
[99] τί χρήμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν·
[100] Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὅμιλον εἰσορῶ.
[101] χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.
[102] [Σιληνός]: χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἴ φράσον πάτραν τε σὴν.
[103] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλληνῶν ἀναξ.
[104] [Σιληνός]: οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.
[105] [Ὀδυσσεύς]: ἐκεῖνος οὐτός εἰμι· λαιδόρει δὲ μή·
[106] [Σιληνός]: πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
[107] [Ὀδυσσεύς]: ἐξ Ἰλίου γε κάπὸ Τρωικῶν πόνων.
[108] [Σιληνός]: πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατρώας χθονός;
[109] [Ὀδυσσεύς]: ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ.
[110] [Σιληνός]: παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.
[111] [Ὀδυσσεύς]: ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;
[112] [Σιληνός]: ληστὰς διώκων οἱ Βρόμιον ἀνῆρπασαν.
[113] [Ὀδυσσεύς]: τίς δ' ἦδε χώρα καὶ τίνες ναίουσιν;
[114] [Σιληνός]: Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.
[115] [Ὀδυσσεύς]: τεῖχῃ δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;
[116] [Σιληνός]: οὐκ εἶσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένη.
[117] [Ὀδυσσεύς]: τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;
[118] [Σιληνός]: Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.

- [119] [Ὅδυσσεύς]: **τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος;**
- [120] [Σιληνός]: **νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεις οὐδενός.**
- [121] [Ὅδυσσεύς]: **σπεύρουσι δ'— ἢ τῷ ζῶσι; — Δῆμητρος στάχυν;**
- [122] [Σιληνός]: **γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.**
- [123] [Ὅδυσσεύς]: **Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοαῖς;**
- [124] [Σιληνός]: **ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.**
- [125] [Ὅδυσσεύς]: **φιλόξενοι δὲ χῳσίοι περὶ ξένους;**
- [126] [Σιληνός]: **γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.**
- [127] [Ὅδυσσεύς]: **τί φῆς; βορᾶ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;**
- [128] [Σιληνός]: **οὐδεις μολῶν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.**
- [129] [Ὅδυσσεύς]: **αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἢ δόμων ἔσω;**
- [130] [Σιληνός]: **φροῦδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.**
- [131] [Ὅδυσσεύς]: **οἶσθ' οὖν ὃ δρᾷσον, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;**
- [132] [Σιληνός]: **οὐκ οἶδ', Ὅδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρώημεν ἄν.**
- [133] [Ὅδυσσεύς]: **ὀδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.**
- [134] [Σιληνός]: **οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.**
- [135] [Ὅδυσσεύς]: **ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.**
- [136] [Σιληνός]: **καὶ τυρὸς ὁπίας ἔστι καὶ βοὸς γάλα.**
- [137] [Ὅδυσσεύς]: **ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.**
- [138] [Σιληνός]: **σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;**
- [139] [Ὅδυσσεύς]: **οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.**
- [140] [Σιληνός]: **ῶ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι.**
- [141] [Ὅδυσσεύς]: **καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.**
- [142] [Σιληνός]: **ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;**
- [143] [Ὅδυσσεύς]: **ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθης.**
- [144] [Σιληνός]: **ἐν σέλμασιν νεῶς ἔστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;**
- [145] [Ὅδυσσεύς]: **ὄδ' ἀσκὸς δς κεύθει νιν· ὡς ὀρᾷς, γέρον.**
- [146] [Σιληνός]: **οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.**
- [147] [Ὅδυσσεύς]: **ναί·**
- [147a] **δῖς γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.**
- [148] [Σιληνός]: **καλὴν γε κρήνην εἵπας ἠδεῖάν τ' ἐμοί.**
- [149] [Ὅδυσσεύς]: **βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;**
- [150] [Σιληνός]: **δίκαιον· ἢ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.**
- [151] [Ὅδυσσεύς]: **καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.**
- [152] [Σιληνός]: **φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.**
- [153] [Ὅδυσσεύς]: **ἰδοῦ.**
- [153b] [Σιληνός]: **παπαιάξ, ὡς καλὴν ὁσμὴν ἔχει.**
- [154] [Ὅδυσσεύς]: **εἶδες γὰρ αὐτήν;**
- [154b] [Σιληνός]: **οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.**
- [155] [Ὅδυσσεύς]: **γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον.**
- [156] [Σιληνός]: **βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.**
- [157] **ᾶ ᾶ ᾶ.**
- [158] [Ὅδυσσεύς]: **μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;**
- [159] [Σιληνός]: **ῶστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.**
- [160] [Ὅδυσσεύς]: **πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.**
- [161] [Σιληνός]: **χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.**
- [162] [Ὅδυσσεύς]: **ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.**
- [163] [Σιληνός]: **δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.**
- [164] **ὡς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,**
- [165] **πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,**
- [166] **ῥῖπαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,**
- [167] **ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.**

[168] ὥς ὃς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
 [169] ἴν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
 [170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
 [171] ψαῦσαι χεροῖν λειμώνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα
 [172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
 [173] τοῖόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
 [174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
 [175] [Χορός]: ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
 [176] [Ὀδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
 [177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
 [178] [Ὀδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμίδων ἐπέρσαμεν.
 [179] [Χορός]: οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
 [180] ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
 [181] ἐπεὶ γε πολλοῖς ἤδεται γαμουμένη;
 [182] τὴν προδότιν, ἥ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
 [183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσειον
 [184] κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
 [185] ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
 [186] λῶστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
 [187] φῦναι γυναικῶν ὦφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
 [188] [Σιληνός]: ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
 [189] ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,
 [190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
 [191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἅπο,
 [192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
 [193] —οἶμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
 [194] [Ὀδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
 [195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπὲρ ἂν λάθοιτέ γε.
 [196] [Ὀδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
 [197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
 [198] [Ὀδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τᾶν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
 [199] εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
 [200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλακίς σὺν ἀσπίδι.
 [201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
 [202] ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος συσσώσομεν.
 [203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· πάρεχε· τί τάδε· τίς ἡ ῥαθυμία;
 [204] τί βακχιάζετε; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
 [205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
 [206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
 [207] ἢ πρὸς γε μαστοῖς εἰσι χυπὸ μητέρων
 [208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσιν
 [209] πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;
 [210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
 [211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
 [212] [Χορός]: ἰδοὺ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφασιν,
 [213] καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ὀρίωνα δέρκομαι.
 [214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
 [215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον.
 [216] [Κύκλωψ]: ἢ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
 [217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἣν θέλῃς, ὅλον πίθον.
 [218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
 [219] [Χορός]: ὦν ἂν θέλῃς σύ, μὴ 'μὲ καταπίῃς μόνον.

[220] [Κύκλωψ]: ἥκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
 [221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
 [222] ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὀρῶ πρὸς αὐλίοις;
 [223] λησταί τινες κατέσχον ἢ κλώπες χθόνα;
 [224] ὀρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
 [225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
 [226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
 [227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
 [228] [Σιληνός]: ὦμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
 [229] [Κύκλωψ]: ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρατ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
 [230] [Σιληνός]: ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
 [231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἦσαν ὄντα θεὸν με καὶ θεῶν ἄπο;
 [232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἳ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
 [233] καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἐώντος ἦσθιον
 [234] τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δήσαντες δὲ σὲ
 [235] κλωῶ τριπλήχει, κᾶτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
 [235a] [Σιληνός]: [[Zeile Lost]]
 [236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βία,
 [237] μᾶστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
 [238] κᾶπειτα συνδῆσαντες ἐς θάδῳλια
 [239] τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ
 [240] πέτρους μοχλεῦειν, ἢ 'ς μυλῶνα καταβαλεῖν.
 [241] [Κύκλωψ]: ἄλῃθες; οὐκουν κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰὼν
 [242] θήξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
 [243] ἐπιθεῖς ἀνάψεις; ὥς σφαγέντες αὐτίκα
 [244] πλήσουσι νηδὺν τῇν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
 [245] θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
 [246] τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.
 [247] ὥς ἔκπλεῶς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκού·
 [248] ἄλῃς λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
 [249] ἐλάφῳν τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
 [250] [Σιληνός]: τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ὦ δέσποτα,
 [251] ἡδίων' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστή γε
 [252] ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.
 [253] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
 [254] ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
 [255] σῶν ἄσσον ἄντρων ἤλθομεν νεῶς ἄπο.
 [256] τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
 [257] ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβῶν
 [258] ἐκὼν ἐκοῦσι, κοῦδὲν ἦν τούτων βία.
 [259] ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὦν φησιν λέγει,
 [260] ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.
 [261] [Σιληνός]: ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.
 [261b] [Ὀδυσσεύς]: εἰ ψεύδομαι.
 [262] [Σιληνός]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
 [263] μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
 [264] μὰ τὴν Καλυψὼ τάς τε Νηρέως κόρας,
 [265] τά θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
 [266] ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον ὦ Κυκλώπιον,
 [267] ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
 [268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὔτοι κακοὶ
 [269] οἱ παῖδες ἀπόλινθ', οὐς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.

[270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
 [271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
 [272] ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
 [273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
 [274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιοτέρον λέγω.
 [275] θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
 [276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
 [277] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
 [278] πέρσαντες ἄστν, πνεύμασιν θαλασσίοις
 [279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
 [280] [Κύκλωψ]: ἧ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς
 [281] Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
 [282] [Ὀδυσσεύς]: οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
 [283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
 doch,
 [284] γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
 [285] [Ὀδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
 [286] ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
 [287] ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
 [288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
 [289] κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῇ θέσθαι γνάθοις·
 [290] οἱ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
 [291] ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
 [292] ἱερεὺς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
 [293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
 [294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
 [295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
 [296] δύσφρον' ὀνειδῇ Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
 [297] ὦν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
 [298] οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
 [299] νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,
 [300] ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους
 [301] ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
 [302] οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
 [303] ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πληῖσαι σέθεν.
 [304] ἄλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
 [305] πολλῶν νεκρῶν πιούσα δοριπετῇ φόνον,
 [306] ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν
 [307] πολιοὺς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
 [308] σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,
 [309] ποῖ τρέψεταί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·
 [310] πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς
 [311] τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
 [312] κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.
 [313] [Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν
 [314] μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,
 [315] κομπὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.
 [316] [Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,
 [317] τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
 [318] ἄκρας δ' ἐναλίας ἅς καθίδρυται πατὴρ
 [319] χαίρειν κελεύω· τί τάδε προυνστήσω λόγῳ;
 [320] Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,

[321] οὐδ' οἶδ' ὃ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
[322] οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει,
[323] ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
[324] ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,
[325] ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος
[326] δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
[327] ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
[328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
[329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέῃ,
[330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
[331] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
[332] ἢ γῇ δ' ἀνάγκῃ, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ,
[333] τίκτουσα ποίαν τάμᾳ πιαίνει βοτά.
[334] ἀγὼ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὐ,
[335] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
[336] ὥς τούμπιεῖν γε καμφαγεῖν τούφ' ἡμέραν
[337] Ζεὺς οὔτος ἀνθρώποισι τοῖσι σῶφροσιν,
[338] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
[339] ἔθεντο ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
[340] κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
[341] οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίων τε σέ.
[342] ξενιά τε λήψῃ τοιάδ', ὥς ἄμεμπος ὦ,
[343] πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας
[344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
[345] ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὐλῖον θεῷ
[346] ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῇτέ με.
[347] [Ὀδυσσεύς]: αἰαῖ, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
[348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
[349] γνῶμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
[350] ὦ Παλλάς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά,
[351] νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἴλίου
[352] πόνους ἀφῖγμαι κάπῃ κινδύνου βάθρα.
[353] σύ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
[354] Ζεῦ ξένι', ὄρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
[355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὦν θεός.

Chor

Strophe

[356] [Χορός]: Εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
[357] ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι
[358] ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἅπο
[359] χναύειν, βρύκειν,
[359a] κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
[360] δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι κλινομένῳ.

Mesode

[361] [Χορός]: **Μή μοι μὴ προσδίδου·**
[362] **μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος σκάφος.**
[363] **χαιρέτω μὲν αὖλῖς ἄδε,**
[364] **χαιρέτω δὲ θυμάτων**
[365] **ἀποβώμιος ἄν ἔχει θυσίαν**
[366] **Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν**
[367] **κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.**

Antistrophe

[369] [Χορός]: Νηλήης, ὦ τλᾶμον, ὅστις δωμάτων
[370] ἐφεστίους ξενικοὺς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων,
[372] κόπτων βρύκων
[373] ἐφθά τε δαινύμενος, μυσαρῳῖσί τ' ὁδοῦσιν
[374] ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθρώκων κρέα,
[374a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[374b] Μή μοι μὴ προσδίδου·
[374c] μόνος μόνῳ γέμιζε πορθμίδος
σκάφος.
[374d]
[374e]
[374f]
[374g]

Episode

[375] [Ὀδυσσεύς]: ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεινὴ ἰδὼν ἄντρον ἔσω
[376] κοῦ πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;
[377] [Χορός]: τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίνονται σέθεν
[378] φίλους ἐταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
[379] [Ὀδυσσεύς]: δισσοῦς γ' ἀθήρησας κάπιβαστάσας χεροῖν,
[380] οἱ σαρκὸς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.
[381] [Χορός]: πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;
[382] [Ὀδυσσεύς]: ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσῆλθομεν χθόνα,
[383] ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὕψηλῃς δρυὸς
[384] κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
[385] τρισσῶν ἀμαξῶν ὥς ἀγῶγιμον βάρος.
[386] ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ
[387] ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
[388] κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὥς δεκάμφορον,
[389] μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
[390] σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν

χα
μέ
αυ
άδ

[391] πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
 [392] καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
 [393] ὀβελούς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
 [394] ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ τάλλα, παλιούρου κλάδων,
 [395] Αἰτναϊά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
 [396] ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
 [397] Ἄιδου μαγεῖρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
 [398] ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ῥυθμῷ θ' ἐνὶ
 [399] τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
 [400] τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
 [401] παίων πρὸς ὄξυν στόνουχα πετραίου λίθου,
 [402] ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
 [403] λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί
 [404] τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη
 [405] ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
 [406] ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνουν·
 [407] ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
 [408] πτηξάντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροῖ.
 [409] ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
 [410] ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιείς βαρύν,
 [411] ἐσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
 [412] Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
 [413] λέγων τάδ'· ὦ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
 [414] σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἅπο
 [415] θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
 [416] ὃ δ' ἔκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
 [417] ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας
 [418] ἀπήνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
 [419] καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
 [420] ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὥς ἐπησθόμην ἐγώ,
 [421] ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
 [422] τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
 [423] καὶ δὴ πρὸς ὦδὰς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχείων
 [424] ἄλλην ἐπ' ἄλλη σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
 [425] ἄδεϊ δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
 [426] ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
 [427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κᾶμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
 [428] ἀλλ' εἶπατ' εἵτε χρήζετε εἴτ' οὐ χρήζετε
 [429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
 [430] ναίειν μέλαθρα Δαναίδων νυμφῶν μέτα.
 [431] ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ' ἤνεσεν.
 [432] ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
 [433] ὥσπερ πρὸς ἰξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
 [434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἶ—
 [435] σῶθητι μετ' ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
 [436] Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
 [437] [Χορός]: ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
 [438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
 [439] ὥς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
 [440] χηρεύομεν. —τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατ' αὖ φαγεῖν.
 [441] [Ὀδυσσεύς]: ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
 [442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγῆν.

[443] [Χορός]: λέγ', ὥς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
[444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
[445] [Ὀδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
[446] Κύκλωπας ἡσθεῖς τῷδε Βακχίου ποτῶ.
[447] [Χορός]: ξυνῆκ'· ἔρημον ξυλλαβῶν δρυμοῖσιν νιν
[448] σφάζει μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὥσαι κάτω.
[449] [Ὀδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ 'πιθυμία.
[450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.
[451] [Ὀδυσσεύς]: κώμου μὲν αὐτὸν τοῦδ' ἀπαλλάξαι, λέγων
[452] ὥς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
[453] μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
[454] ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος
[455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
[456] ὃν φασγάνῳ ἔγῳ τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
[457] ἐς πῦρ καθήσω· κᾶθ', ὅταν κεκαυμένον
[458] ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν ἐς μέσῃν βαλῶ
[459] Κύκλωπος ὄψιν, ὄμμα τ' ἐκτῆξω πυρί.
[460] ναυπηγίαν δ' ὥσεί τις ἀρμόζων ἀνὴρ
[461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
[462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασφόρῳ
[463] Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῶ κόρας.
[464] [Χορός]: ἰοὺ ἰοῦ,
[465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.
[466] [Ὀδυσσεύς]: κᾶπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
[467] νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
[468] διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
[469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ
[470] κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
[471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
[472] [Ὀδυσσεύς]: δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὐ ξυλληπτέον.
[473] [Χορός]: ὥς κἂν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
[474] εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
[475] ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν.
[476] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
[477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
[478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
[479] τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
[480] καῖτοι φύγοιμ' ἄν, κἀκβέβηκ' ἄντρον μυχῶν·
[481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
[482] ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

Chor

Anapäste

[483] [Χορός]: ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
[484] ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας
[485] Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας
[486] λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;
[487] σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων
[488] ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
[490] σκαιὸς ἀπῶδός καὶ κλαυσόμενος

[491] χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων
[492] φέρει νιν κῶμοις παιδεύσωμεν
[493] τὸν ἀπαίδευτον·
[494] πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

Strophe 1

[495] [Ἡμιχ. Χορός]: μάκαρ ὅστις εὐιάζει
[496] βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
[497] ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,
[498] φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων
[499] ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
[500] χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας
[501] μυρόχριστος λιπαρὸν βό
[502] στρυχον, αὐδᾶ δέ· Θύραν τίς οἶξει μοι;

Strophe 2

[503] [Κύκλωψ]: παπαπᾶ· πλέως μὲν οἴνου,
[504] γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβη,
[505] σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεῖς
[506] ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
[507] ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὐφρων
[508] ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις
[509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
[510] φέρει μοι, ξεῖνε, φέρ', ἄσκον ἔνδος μοι.

Strophe 3

[511] [Χορός]: καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς
[512] Καλὸς ἐκπερᾶ μελάθρων.
[513] —παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. —
[514] λύχνα δ' ἀμμένον δαΐα σὸν
[515] χρόα χῶς τέρεινα νύμφα
[516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
[517] στεφάνων δ' οὐ μία χροιά
[518] περὶ σὸν κράτα τάχ' ἐξομιλήσει.

Episode

[519] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον· ὥς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
[520] τούτου τρίβων εἶμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
[521] [Κύκλωψ]: ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
[522] [Ὀδυσσεύς]: μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
[523] [Κύκλωψ]: ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἐγώ.
[524] [Ὀδυσσεύς]: τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
[525] [Κύκλωψ]: θεὸς δ' ἐν ἄσκῳ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων;
[526] [Ὀδυσσεύς]: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
[527] [Κύκλωψ]: οὐ τοὺς θεοὺς χρή σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
[528] [Ὀδυσσεύς]: τί δ', εἰ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
[529] [Κύκλωψ]: μισῶ τὸν ἄσκον· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
[530] [Ὀδυσσεύς]: μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεύθυμει, Κύκλωψ.
[531] [Κύκλωψ]: οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;

- [532] [Ὁδυσσεύς]: ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῇ.
- [533] [Κύκλωψ]: διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
- [534] [Ὁδυσσεύς]: πυγμὰς ὁ κῶμος λοῖδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
- [535] [Κύκλωψ]: μεθύω μέν, ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψαύσειέ μου.
- [536] [Ὁδυσσεύς]: ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
- [537] [Κύκλωψ]: ἡλίθιος ὅστις μὴ πῶν κῶμον φιλεῖ.
- [538] [Ὁδυσσεύς]: ὅς δ' ἂν μεθυσθεῖς γ' ἐν δόμοις μείνη, σοφός.
- [539] [Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
- [540] [Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
- [541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχνώδές τ' οὔδας ἀνθηρᾶς χλόης . . .
- [542] [Σιληνός]: καὶ πρὸς γε θάλλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
- [543] κλίθητί νῦν μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
- [544] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ.
- [545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθέ μου τίθης;
- [546] [Σιληνός]: ὥς μὴ παριῶν τις καταβάλῃ.
- [546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὔν
- [547] κλέπτων σὺ βούλῃ· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
- [548] σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τοῦνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.
- [549] [Ὁδυσσεύς]: Οὔτιν· χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
- [550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
- [551] [Σιληνός]: καλὸν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
- [552] [Κύκλωψ]: οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
- [553] [Σιληνός]: οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
- [554] [Κύκλωψ]: κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
- [555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
- [556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
- [557] [Σιληνός]: πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
- [558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὸς οὕτως.
- [558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν γέ σε
- [559] στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .
- [560] [Κύκλωψ]: ὦ οἰνοχόος ἄδικος.
- [560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.
- [561] ἀπομυκτέον δέ σοί ἐστιν ὡς λήψῃ πιεῖν.
- [562] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.
- [563] [Σιληνός]: θεός νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κᾶτ' ἔκπιε,
- [564] ὥσπερ μ' ὀρᾷς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἐμέ.
- [565] [Κύκλωψ]: ἄ ἄ, τί δράσεις;
- [565b] [Σιληνός]: ἡδέως ἡμύστισα.
- [566] [Κύκλωψ]: λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος τέ μοι γενοῦ.
- [567] [Ὁδυσσεύς]: γινώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τήμῃ χερὶ.
- [568] [Κύκλωψ]: φέρ' ἔγχεόν νυν.
- [568b] [Ὁδυσσεύς]: ἐγχέω, σίγα μόνον.
- [569] [Κύκλωψ]: χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνη πολύν.
- [570] [Ὁδυσσεύς]: ἰδοῦ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.
- [571] συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.
- [572] [Κύκλωψ]: παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.
- [573] [Ὁδυσσεύς]: κἂν μὲν σπάσῃς γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
- [574] τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,
- [575] ἦν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.
- [576] [Κύκλωψ]: ἰοῦ ἰοῦ,
- [577] ὥς ἐξένευσα μόγις· ἄκρατος ἡ χάρις.
- [578] ὁ δ' οὐρανός μοι συμμαμιγμένος δοκεῖ

[579] τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον
 [580] λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.
 [581] —οὐκ ἂν φιλήσαιμ'. — αἱ Χάριτες πειρώσιν με. —
 [582] ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.
 [583] κάλλιστα, νῆ τὰς Χάριτας. —ἥδομαι δέ πως
 [584] τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.
 [585] [Σιληνός]: ἐγὼ γὰρ ὁ Διός εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;
 [586] [Κύκλωψ]: ναὶ μὰ Δί', ὃν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.
 [587] [Σιληνός]: ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.
 [588] [Κύκλωψ]: μέμφη τὸν ἔραστὴν κἀντρυφᾶς πεπωκότι;
 [589] [Σιληνός]: οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.
 [590] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα,
 [591] ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνω παρειμένος
 [592] τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.
 [593] δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνὸν
 [594] παρευτρέπεται· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν
 [595] Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.
 [596] [Χορός]: πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἔξομεν.
 [597] χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν
 [598] ἀπάλαμνον· ὥς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ.
 [599] [Ὀδυσσεύς]: Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
 [600] λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ,
 [601] σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', ὕπνε,
 [602] ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
 [603] καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις
 [604] αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσέα
 [605] ὑπ' ἀνδρός, ὃ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει.
 [606] ἦ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἠγεῖσθαι χρεῶν,
 [607] τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

Lyrik

[608] [Χορός]: λήψεται τὸν τράχηλον
 [609] ἐντόνως ὁ καρκίνος
 [610] τοῦ ξενοδοιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα
 [611] φωσφόρους ὀλεῖ κόρας.
 [612] ἦδη
 [613] δαλὸς ἠνθρακωμένος
 [615] κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον
 [616] ἔρνος· ἀλλ' ἴτω Μάρων·
 [616a] πρᾶσσέτω·
 [617] μαινομένου 'ξελέτω βλέφαρον **Κύ**
 Ky
 [618] κλωπος, ὥς πῖη κακῶς.
 [619] κάγῳ
 [620] τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον **πο**
 po
 [621] θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
 [622] **Κύκλω**
 Kyklō
 [622a] πος λιπὼν ἐρημίαν·
 pos
 [623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
 [624] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,

[625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ,
 [626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,
 [627] ὥς μὴ ἔξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
 [628] ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
 [629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
 [630] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
 [631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
 [632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὐστινας πρώτους χρεῶν
 [633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
 [634] Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
 [635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μὲν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
 [636] ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
 [637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
 [638] [Χορός Γ]: ταύτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
 [639] ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
 [640] [Ὀδυσσεύς]: ἐστῶτες ἐσπάσθητε;
 [640b] [Χορός Δ]: καὶ τά γ' ὄμματα
 [641] μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
 [642] [Ὀδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἶδε σύμμαχοι.
 [643] [Χορός]: ὅτιη τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν
 [644] καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
 [645] τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
 [646] ἀλλ' οἶδ' ἐπωδὴν Ὀρφείως ἀγαθὴν πάνυ,
 [647] ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίου
 [648] στείχουνθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.
 [649] [Ὀδυσσεύς]: πάλαι μὲν ἦδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,
 [650] νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις
 [651] χρῆσθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μὴδὲν σθένεις,
 [652] ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν
 [653] φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
 [654] [Χορός]: δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
 [655] κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.

Lyrik

[656] [Χορός]: ἰὼ ἰώ· γενναιότατ' ὦ
 [657] θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὀφρὺν
 [658] θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα
 [659] τυφέτω, καιέτω
 [660] τὸν Αἴτνας μηλονόμον.
 [661] τόρνευ', ἔλκε, μὴ σ' ἐξοδυνηθεῖς
 [662] δράση τι μάταιον.
 [663] [Κύκλωψ]: ὦμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.
 [664] [Χορός]: καλὸς γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.
 [665] [Κύκλωψ]: ὦμοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ὀλώλαμεν.
 [666] ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
 [667] χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
 [668] σταθεῖς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
 [669] [Χορός]: τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ;
 [669b] [Κύκλωψ]: ἀπωλόμην.
 [670] [Χορός]: αἰσχροὺς γε φαίνῃ.
 [670b] [Κύκλωψ]: κάπῃ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.

[671] [Χορός]: μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;
 [672] [Κύκλωψ]: Οὐτίς μ' ἀπώλεσ'.

[672b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' οὐδεις ἠδίκηει.
 [673] [Κύκλωψ]: Οὐτίς με τυφλοῖ βλέφαρον.
 [673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός.

[674] [Κύκλωψ]: ὥς δὴ σύ—
 [674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὐτίς ἂν θείῃ τυφλόν;
 [675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' Οὐτίς ποῦ 'στιν;
 [675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.

[676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
 [677] ὁ μιάρος, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
 [678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρὺς.
 [679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;
 [680] [Χορός]: οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
 [681] λαβόντες ἐστήκασι.

[681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερός;
 [682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.
 [682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
 [682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.

[683] ἔχεις;
 [683b] [Κύκλωψ]: κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίου
 [684] παῖσας κατέαγα.

[684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.
 [685] [Κύκλωψ]: οὐ τῆδ'· ἐπεὶ τῆδ' εἶπας;
 [685b] [Χορός]: οὐ· ταύτη λέγω.

[686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;
 [686b] [Χορός]: περιάγου, κεῖσε, πρὸς τὰριστερά.
 [687] [Κύκλωψ]: οἴμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.
 [688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.
 [689] [Κύκλωψ]: ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;

[689b] [Ὀδυσσεύς]: τηλοῦ σέθεν
 [690] φυλακαῖσι φρουρῷ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε.
 [691] [Κύκλωψ]: πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.
 [692] [Ὀδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.
 [693] δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
 [694] κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρρῶσάμην
 [695] εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
 [696] [Κύκλωψ]: αἰαῖ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
 [697] τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη
 [698] Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
 [699] δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,
 [700] πολλὸν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον.

[701] [Ὀδυσσεύς]: κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις.
 [702] ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι καὶ νεῶς σκάφος
 [703] ἦσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἐξ τ' ἐμὴν πάτραν.

[704] [Κύκλωψ]: οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας
 [705] αὐτοῖσι συνναύταισι συντρίψω βαλῶν.
 [706] ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὦν τυφλός,
 [707] δι' ἀμφιτρήτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.

[708] [Χορός]: ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
 [709] ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.